

EL FLUVIA

SURTIRÀ CADA DIMECRES

PREUS

Un número . . . . . 5 céntims
Un any de subscripció. . . . . 2'50 Ptes.

PERA SUSCRIPCIONS Y DEMÉS

CARRER DE SANT ESTEVE

NOSTRE NACIONALISME

Al parlar de *nacionalisme* sens dupte qu'es molt més fàcil veure y coneixer les seves qualitats que no donarne una definició concreta y precisa. Y aixó no es d'extranyar donchs el *nacionalisme*, lo mateix que tota idea vasta y complexa, abarca tants conceptes que no es pas fàcil reduhirlos á una sola fórmula. Per aixó avuy sols aném á veure, alguna de las condicions que acompanyen al *verdader nacionalisme*. Quan existeix en un poble el *verdader y sá nacionalisme*, ó siga l'*esperit nacionalista*, sempre porta com á conseqüència vida, ordre, progrés, activitat, energia, y tot lo més indispensable perque 'ls pobles conservin sa existencia y personalitat propies.

Quan els pobles, encare que no parlin, ni hagin sentit parlar may de nacionalisme, tenen *vida propia*, *sentir propi*, y costúms sanes que també estimen com á propies, aixó es: un poble que tinga existencia propia y l'estimi com á tal, no dupteu en afirmar que aquestos pobles, tenen *pernecessitat esperit nacionalista*. Si á n'aixó hi afegiu qu'están tan zelosos de lo que tenen, com desitjosos d'adquirir lo que 'ls falta, podéu dir que teniu un poble ab un *alt sentit nacionalista*, y si á n'aixó hi afegiu encare

un minuciós zel perque ~~jamay~~ *jamay* se corrompin en el poble les sanes ~~costúms~~ *costúms* que 'l caracterisen y que li fan tenir fesomia propia y peculiar, llavors aquest poble, no 'n dupteu, mereix posarse com á model de pobles nacionalistes cults y adelantats. ¿Tenim els olotins y 'ls de la comarca aqueix modo de sentir y de obrar? Aixó cada hu que ho judiqui á sa manera, més jo crech, sense pecar de optimista, que ab poch trevall y bona voluntat per part dels elements directius, se podria aquí ab molta més facilitat que en la generalitat dels pobles de Catalunya, arribar á assolir aquest ideal de pobles cults, adelantats y patriotes.

Per de moment, sabut es y proverbial que l'olotí anyora y estima en gran manera sa ciutat y son característich campanar, prova excel·lent al menys de que els olotins tenim un *bon sentit nacionalista*. A treballar donchs per adquirir lo altre.

JOAQUÍM VAYREDA Y AULET.

FALSES POSICIONS

Hem fullejat els nombres de *Revista Olotina* y en ella mateixa hi hem trovat l'origen de les desviacions que han dut l'actual lluyta entre ella y 'ls elements antics y joves de la dreta catalanista.

Miguel Fortes

Diu l' adagi català que *al enfornar es quan els paus se fan geperuts*, y creyém que aixó es lo que succehí á *Revista Olotina*.

En efecte, els homes que donaren les bases fundamentals ab que devía regirse dita revista, sens dupte plens de bones intencions, pero extraordinariament desconexadors de la realitat de les coses, assentaren en son primer nombre cinch capítols ó articles, tres dels quals, els considerém no solsament impropis per una revista local y del caràcter que deuen tenir les que 's publiquin entre nosaltres, sinó perjudicials á la mateixa publicació.

Ab aquestes condicions s' expliquen perfectament les modificacions que prompte hagué de fer, tota volta que ab aquelles bases primitives era impossible sostenirse, ni tenir cap interés.

Les bases eren: "*La Redacció no 's fá solidaria dels treballs que 's publiquin: d' aquests en respondrán les seves firmes*". En poques paraules aixó era dir que no sols no hi havia criteri de redacció, sinó que la revista no 'n marcaria cap de determinat. Aixó com pot comprendre qualsevol, á més d' oferir el grave inconvenient de que facilment s' apoderi d'una publicació el més *travieso*, ó el més aixerit, per servirse d' ella pels seus fins (com va succehir en realitat ab *Revista Olotina*), té l' imminent perill en poblacions petites y ahont el periódich ha d' orientar, de caure en el més gran descrédit, tota volta que no tarden en veurers dintre una mateixa revista opinions contraries y les més oposades.

La segona base deya: "*No s'admetrán els treballs que no vagin firmats ab el veritable nom de sos autors*". Aixó de firmar els treballs que pot ser una gran ventatje, no poques vegades es un gran inconvenient. Com que aixó es qüestió de táctica y prudencia, volguer llegislar sobre 'l particular es comprometre l' éxit d' una revista. Y *Revista Olotina* ha hagut de fer articles y seccions no firmades.

La última base que considerém completament equivocada diu:

"Tampoch se donará cabuda en les pàgines d' aquesta Revista á lo que 's refereixi á política activa". Dir aixó en un temps en que per sort ó desgracia sols preocupa y dona vida al periodisme la política, siga de la classe que's vulgui, es desconeixer l' época en que 's viu. Nosaltres compreném qu' en les grans urbs, puguin viure publicacions de diferent caràcter, més aquí ahont res, ó casi res se pot especialisar, y ahont si vol tenir vida y suscripció una publicació, deu tocar molts punts y coses distintes, no volguer ocuparse de *política activa*, es tancarse la suscripció y l' éxit tot al plegat. L'home, avuy com sempre, deu tenir el valor de manifestar les seves conviccions, y aquell que's negui á tenirles (sobre tot en localitats com la nostra), no sols no es tingut per res en la societat, sino que volguent quedar be ab tothom, tart ó d' hora es mirat ab menyspreu per tots els bandos.

Deixant per avuy altres consideracions pertinents al assumpte, solsament farém constar que passaren vuit nombres y ja aquelles frases escrites en el primer article programa *El perquè*, que deyen tenir el "ferm propòsit de no pendre part en aquestes lluytes, prescindint per complet de tota mena de política sta com sta, era ja vergonyosament modificada diguent: "pro avuy no renunciarem á la *inspecció y estudi* d' aquestes miseries (les polítiques), y en el número deu, en son primer article *S'hi ha de anar...* deixant de banda tots aquests escrupols deya: *la votació es un deber; Y deber de votar el tenen tots, absolutament tots, sense escepció de cap mena*, y d' aquest modo se explicava en tot l' article com qualsevol revista política convensuda.

Aixó donchs ens indica que siguent cert que les coses son lo que son y no lo que 'ls homes voldrien, quan les coses están d' una manera postissa, falsa ó antinatural, tart ó d' hora, si volen viure, cauhen els convencionalismes, y allavors se presenten del costat que impeleix la necessitat ó la naturalesa, y se exhibeixen tal com son ó deurien ha-

verse presentat desde un principi, sino és que la falsa posició primera hagi empitjorat les condicions de desenrotllo y de vida que naturalment hauria tingut, si desde un principi se hagués posat tal com devia.

T.

À MA... DEIXONSES

Ab motiu de
les seves literatu-
res (137) y filoso-
fies (138).—

L' antiga amistat, pubilla,
que 'ns unia en altre jorn,
fa qu' encare avuy jo senti
tes tristures, els teus torts;...
y, com amic d' infantesa,
vull avisarte quelcom.

Llegeixo encar tes quartilles,
tes *literaries d' amor*
y en la majoria d' elles,
¡oh malhaurada disort!
de *vera literatura*,
tant sols hi he trobat el nom:
molt de *fang*, molta *brutícia*
es lo que 'n elles ens dons.

¿ Aixis volen fer *cultura*
els teus trastornats prohoms?...

¿ Y estranyarán l' innoblesa
l' incultura d' alguns noys,
que ¡ pobrets! á casa seva
els permeten llegí aixó:
la *teva literatura*
de *baixeses y tristors*?...

¿ Y estranyarán els teus *mestres*,
incliús el teu *director*,
que 'n nostres carrers cundeixin
escenes d' algún viciós,
si en tes quartilles admetes,
lo que repugna á n' el cor
d' una persona decenta
y una míqueta de front?...

Despertes sense vergonya
lo més innoble del mon;
lo que més rebaixa al home;
lo que may es *ver amor*:
¡les *passions* desenfrenades
que nien dintre del cor!...
y després qu' ets fet la sembra,
¿tú reconeixes no vols
qu' aquelles tristes *escenes*,
que tú mateixa deplors,
fruits son de *literatures*
com les qu' escampes pel mon?...

Deixa donchs immaculada
l' honra dels *educadors*
qu'estranyan ta *hipocresia*,

que 'ls criticuis sens rubor,
tú que 'n comptes d' ajudarlos
en son trevall fatigós,
desfás en el cor dels joves
de Deu aquell *sant temor*,
que fá que l' home compleixi,
com deu, devant de tothom.
Si les divines doctrines
de *moral y religió*
ensenyessis com deus ferho,
en l' esfera que 't pertoc,
tal volta els fets que critiques
no 'ls veuries en els noys,
ni en els joves, ni en els homes
de tan bona població.

Com més va, més t' emboliques
més t' enredes, cap de trons;
fixa els ulls en tú mateixa
y digas ¿que tens de bó
y que dignifiqui al home
en tes *lleugeres lissons*?...

Qui deixa á Deu s' ha de veure
per forsa, com tú ja 't trobs:
ab els peus dins la galleda
y enfangada fins el coll.

JOSEPH FONTCLARA.

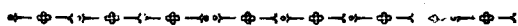
NOTES NACIONALISTES

En Fastenrath.

Per aquest gran amich de Catalunya
y per la seva obra á favor de la nostre
llengua va esser una de les primeres no-
tes que en aquesta secció varem publicar.
¡Qui 'ns havia de dir que no passarien
dos mesos y n'hauriem de tornar á par-
lar pera donar compte de la seva mort!
Realment l' hem sentida nosaltres que
coneixiem l' empenta d' aquest catalonó-
fil en terra alemanya. Avuy, degut á n'ell,
que doná á coneixer la literatura en tra-
duccions admirables, tenim á Alemanya
personalitats eminents que admiren y
empenyen al resurgir nostre, no ja en el
ordre literari, sino en tota la variada
complexitat de nostra vida. La llevar
que ha sembrada, ha florit y granará pera
perpetual agraument dels catalans en-
vers l' aymador de la gentilesa de la
llengua d' Oc. Treball seu son les tra-
duccions de "Els Pirineus" d' En Bala-
guer, "La vida al camp" del poeta
ampurdanés, En Ramón Masifern, y un
"Florilegi de poetes catalans moderns"

Com diguerem dies abans éll implantá á Colonia, á les vores del Rhin, els Jochs Florals, que l' enamoraren quan en 1889 visitá Barcelona ab la seva esposa Na Lluisa Goldman, á la qual el poeta guanyador de la Flor elegí Reyna de la festa. Ja fa deu anys que ab vida exuberanta han arrelat á Colonia, y avuy ja no es fácil que desapareguin; hi están interessats els poetes, hi están interessats tots els qui el foment de les literatures no 'ls es inditerent.

La seva mort l' ha sentida la seva pàtria, y á son dol s' hi associen tots els catalans que han perdut un incansable propagandista en terres extrangeres.

Lliga Regionalista d' Olot.

Com á resultat de la discussió del tema «Orientacions concretes qu' ha de pendre la Lliga en la vida local», tinguda en les sessions dels dies 8, 15 y 19 del corrent, s' han aprovat en definitiva les següents

CONCLUSIONS

PRIMERA

La "Lliga" farà una intensa campanya encaminada á fer coneixer la conveniencia y eficacia dels procediments evolutius, com á medi per veure realitzades les aspiracions contingudes en el article primer de sos Estatuts. (1)

SEGONA

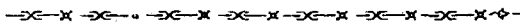
La "Lliga" intervindrà activament en la vida pública local, fent sentir sa influencia en tots els seus ordres y dirigint sos primers esforços:

a) á fomentar l' educació política, el civisme, la sana cultura y el normal exercici dels drets y devers de ciutadania;

(1) Article primer. Es objecte de la Lliga Regionalista d' Olot la defensa dels interessos y la reivindicació dels drets de Catalunya, trevallant per tots els medis legals para conseguir l' autonomia del poble catalá dintre del Estat Espanyol.

b) á reunir tot aquell conjunt d' elements que constituhexin materia d' estudi pera els homes indicats per impulsar y dirigir la vida pública.

Olot, Mars de 1908.

NOVES

Galantment invitats, assistirem dissapte á la inauguració del luxós automóvil que la casa M. Rossell ha adquirit pera el transport de passatjers d' eixa ciutat á Sant Feliu de Pallarols. El vehícol procedeix de la acreditada fàbrica Purrey de Bourdeau, y está construhit ab tots els adelantos que la comoditat y el modernisme requereixen.

Agrahim á la casa Rossell la distinció de que 'ns feu objecte, al ensemps que l' hi adressém nostre coral felicitació per tan important mellora, auguranli un felis éxit.

La Junta Directiva del "Foment de Nostres Dances", ens prega fem públich, que'l dissapte 28 del present, tindrà lloch una reunió general per aprovar el reglament interior. Suplicant la assistencia.

També savém que dita Junta, está fent els trevalls per dar á coneixer algunes Dances de nostre terra, qu' aquí no s' han ballat may. Nosaltres aplaudim sa tasca y li oferim la nostre humil cooperació.

Agrahim l' atenta invitació de la "Jovenut Tradicionalista," per assistir á la vetllada que celebrarà dita entitat avuy el vespre, en la que hi pendrà part el diputat solidari Sr. Bordas.

Fem avinent que 'n el proper número tractarém del Teatre de nostre ciutat, exposant nostre parer, encar que humil, sobre la companyia que deuria actuari en la temporada dé Estiu.

En son dia la Junta de la "Lliga Regionalista", va enviar una entussiasta felicitació al Sr. Cambó, ab motiu del éxit obtingut en la conferencia donada á Salamanca.